

fast på deres pligt. Det tror jeg at der bliver brug for. Jeg tror bare, at det vil komme til at kollideres voldsomt med nogle af regeringens øvrige mål i forhold til den offentlige økonomi. Det vender vi også tilbage til at diskutere, men jeg vil godt skitsere diskussionen allerede nu.

Kl. 13.00

Jeg har forstået på bl.a. Venstres ordfører, som var i salen tidligere – nu er han forsvundet – at regeringen ville tvinge kommunerne ned på en vækstprocent på 1 pct., højst 1 pct., højst 1 pct. Hvem tror man kommer til at betale prisen for en så lav stigningstakt? Jeg har endvidere forstået, at amternes overskridelse af budgetterne på 0,5 mia. kr. skal fjernes. Det er næppe sygehuse, man tænker på, for det ville jo være meningsløst først at give 1,5 mia. kr. og så tage 0,5 mia. kr. tilbage. Det er heller ikke gymnasierne, for det giver sådan set sig selv, at hvis unge vil uddanne sig, så skal de uddanne sig. Det er de sociale udgifter, som amterne har ansvaret for, der står for skud, og hvad går de til? Det er til sindslidende, til hjemløse, til misbrugere og til anbringelse af børn.

Jeg tror, det også vil gå op for både regeringen og måske i særdeleshed regeringens støtteparti og måske desværre også ministeren, at det er blodig alvor, når vi kommer frem til snorene og diskuterer de økonomital. Amterne har lige præcis på disse meget følsomme områder haft en meget høj udgiftsvækst i de forudgående år. Det skyldes bl.a., at Folketinget har drevet på, men selvfølgelig også, at der har siddet gode folk derude, der gerne har villet løfte de områder.

Regeringen og i særdeleshed regeringens støtteparti kommer til at tage livtag med nogle af de mest følsomme sociale områder, vi overhovedet har, allerede når man skal til at diskutere den kommunale økonomi. Her får socialministeren brug for al mulig opbakning fra dette Folketing for at undgå, at det bliver sådan, og vi vil gerne bakke op på det stræk.

Så skal jeg sige til Venstres ordfører, der var optaget af den principielle diskussion om, at foreninger og frivillige organisationer skal spille en større rolle, at det synes jeg er en spændende tanke. Jeg er spændt på, om Venstre vil være med til at gå så langt, at også frivillige organisationer, der gerne vil gå i gang, men bliver forhindret af en kommune, der ikke vil være med, får lov til at gå videre, så kommunen ikke har vetoet i den sammenhæng. Det synes jeg vi skal dis-

kutere videre, når vi i øvrigt skal diskutere forslaget i udvalgsbehandlingen.

Så blev jeg meget rørt over alle talerne om de handlingsplaner, der kommer. Det bliver interessant, og det bliver især interessant, når handlingsplanernes økonomi skal sammenholdes med det ambitionsniveau, der indtil nu har været over for de grupper.

Jeg er nødt til at sige til ordførerne for både Venstre og De Konservative og i særdeleshed Dansk Folkeparti, at der er mange folk, der er gået rundt og har troet, at de var Napoleon uden at være det. Der er også mange ordførere, der går rundt og bilder sig ind, at der er afsat penge til udstødte grupper, selv om der ikke er det. Det kan man godt skjule i en kort periode, men man kan ikke gøre det ret længe.

Derfor synes jeg egentlig, det vil være klædeligt af Venstre og De Konservative at gå herop og erkende: Vi har ikke satset på de grupper. Det var skattelettelse, der var vigtige for os, og vi vil gerne hjælpe nogle folk rundt omkring, som vi synes skulle have det lidt bedre. Det ville være fair nok. Men at antyde, at der ligger en kraftig indsats i regeringsprogrammet over for udstødte, holder ikke ret længe.

Det kan godt være, Dansk Folkeparti er blevet snydt og går rundt i den salige tro, at der er penge til alt dette her. I så fald har jeg jo allerede lovet, at jeg skal bidrage til Dansk Folkepartis gruppemøder, og her er et lille notat, som ikke er lavet af os, men er lavet af Venstre i april 2001, hvor man redegør for de 4,5 mia. kr., som området er blevet løftet med i løbet af 9 år. Det er en af vennerne, der har skrevet det, og det vil jeg gerne bidrage med, så man kan se, at man sænker ambitionsniveauet på området til i hvert fald en fjerdedel af, hvad det var de forudgående 9 år.

Man kan godt gå rundt i en tro på, at det alligevel lykkes, men man skal altså være meget stærk i troen – specielt når man samtidig ved, at alle de forebyggende ting bliver hugget væk i dette finanslovforlig. Men jeg lover at bidrage til Dansk Folkepartis almindelige folkeoplysning.

Så skal jeg takke for den delvise støtte fra fru Meldgaard fra Socialdemokratiet. Jeg er enig i vurderingen af, at det er en helt ny politisk situation, vi står i, som er langt, langt, langt farligere for de udsatte grupper, end den var under den tidligere regering. Jeg siger det som en af dem, der ofte kritiserede den tidligere regering for ikke at gøre nok, men når man ser, hvad der blev gjort, må man jo sige, at i forhold til hvordan det